

[Kristen Amby.]

ændrede Vilkaar økonomisk, teknisk, socialt — naar man ønsker en principiel Ændring, saa er det bedre end ustandseligt at lave Lapperi at faa Tingene undersøgt til Bunds, og der er i denne Forsamling saa mange udmærkede og indsigtsfulde Kommunal-mænd og Mennesker, som har tænkt over disse Problemer, saa Ministeren finder nok sagkyndige til at træde ind i en Kommission, der vil kunne gøre et Arbejde saa hurtigt og saa betids, at vi kan blive fri for en stykkevis Lovgivning paa dette Omraade for Fremtiden.

Nøhr: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger her under Diskussionen, men vil dog henvende et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, som stadig taler om Ønskeligheden af mere ensartede Ligningsregler. Jeg tror, det ærede Medlem i noget højere Grad, end det hidtil er sket, bør klare sig hele dette Ligningssspørgsmaal. Det er rigtigt, at de forskellige Ligningsregler, de forskellige Fradragregler o. s. v., i allerhøjeste Grad bidrager til Forskellen i den Skat, en vis Indtægt betaler til Kommunen i de forskellige Egne af Landet, og det er derfor ogsaa rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen gav sin Forklaring paa, hvorledes en Indtægt paa en 1 200 Kr. et Sted kunde slippe med 1 Kr. i Kommuneskat og et andet Sted maatte betale — var det ikke 153 Kr.? Naturligvis er denne Forklaring rigtig, og naturligvis vil Indenrigsministerens Udligningsforslag ikke betyde, at disse to Skattetal for denne Indtægt fremtidig falder sammen. Heri har det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen fuldkommen Ret.

Men jeg vil føje til, at det skal en Udligning heller ikke betyde. Der skal stadig tilbage i den kommunale Beskatning blive et vist Raaderum for de kommunale Ligningsmyndigheder til at beskatte Indtægter og Grund paa den Maade, som de nu mener svarer bedst til de særlige lokale Forhold, og jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Kristen Amby lægge Mærke til, at man altsaa ikke opnaar noget som helst i Retning af Retfærdighed ved at søge at gøre Ligningsreglerne saa ens som muligt, hvad den lokale kommunale Dækning angaar.

Det, vi skal stræbe efter, er at fordele de uafviselige kommunale Udgifter bedst muligt og saa ensartet som muligt paa ensartet Bæreevne over det hele Land, og de Udgifter, der saa bliver tilbage at dække alene inden for Kommunens egen Befolkning, dem skal man overlade til den

enkelte Ligningsmyndighed i den enkelte Kommune at fordele bedst muligt. Og det vil sige, for at vende tilbage til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at man udmærket godt kan komme i det Tilfælde, at en vis Indtægt ud fra fuldkommen retfærdige Hensyn bliver beskattet helt forskelligt i to Kommuner, hvis Velstandsforhold er ganske ens. Selv om de to Kommuners Velstandsforhold eller Fattigdomsforhold er ganske ens, kan Kommunernes hele Opbygning og hele Struktur udmærket være saadan, at det vilde være meningsløst, om man beskattede en vis Indtægt nøjagtigt ens i de to Kommuner.

Hvorledes man bør beskatte en Indtægt, hvorledes Fradragene bør være o. s. v., hvorledes personlig Skat bør lignedes i Forhold til Grundskatten, det afhænger af mange Ting. Det afhænger f. Eks. af, om Indtægten inden for Kommunen i væsentlig Grad er samlet paa forholdsvis faa Hænder, eller om Kommunen rummer en meget talrig Middelstand. Det afhænger ligeledes af, om Grundarealerne i fremtrædende Grad er samlet paa enkelte Hænder, om der ligger en Herregaard i Kommunen, eller om der væsentlig findes jævne og middelstore Brug i Kommunen. Det er alle disse Forhold, som gør, at man rundt omkring i Kommuner, der som Helhed kan siges at være nogenlunde velstillede, eller nogenlunde fattige, alligevel benytter forskellige Ligningsregler og i mange Tilfælde gør det med fuld Tilslutning fra alle politiske Partier inden for Kommunalbestyrelserne eller Ligningsmyndighederne.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen kritiserede Indenrigsministerens Udligningsforslag, fordi det svækkede Ansvaret ude i den enkelte Kommune. Jeg vil dertil sige, at vi da først og fremmest bør gøre os klart, hvilken Forskel der er for den enkelte Kommune under den hidtil gældende Ordning og under det Forslag, som Indenrigsministeren har fremsat. Den Ordning, vi lever under, fastsætter, at $\frac{1}{3}$ af Socialudgifterne, ogsaa Kommunehjælpen, som jo er den største Forsorgsudgift, bliver tilbage som den enkelte Kommunes Part, og Indenrigsministerens Udligningsforslag gaar ud paa, at $\frac{3}{10}$ af Forsorgsudgiften bliver tilbage som den enkelte Kommunes Part. Den nugældende Ordning har Venstre tiltraadt og bærer sammen med Regeringspartierne det fulde Ansvar for den. Men Forskellen paa den enkelte Kommunes Part under den nugældende Ordning og efter Indenrigsministerens Forslag er Forskellen mellem $\frac{3}{10}$ og $\frac{1}{3}$, og det er $\frac{1}{30}$.